



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Рев 18671/2023**  
**06.12.2023. године**  
**Београд**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Негован Живковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 21/23 од 19.04.2023. године, у седници одржаној 06.12.2023. године, донео је

### **РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 21/23 од 19.04.2023. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Пироту Гж рр 21/23 од 19.04.2023. године.

### **Образложење**

Пресудом Основног суда у Пироту Прр 5/23 од 20.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је тужена обавезана да јој на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст 43/10 исплати износ од 1.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 20.03.2023. године, као дана доношења одлуке па до исплате и на име трошкова поступка износ од 19.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле за веће потраживање од досуђених 1.000 евра до тражених 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате.

Пресудом Вишег суда у Пироту Гж рр 21/23 од 19.04.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Пироту Прр 5/23 од 20.03.2023. године, у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев тужиле да се тужена

обавезе да јој на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Нишу Ст 43/10 исплати износ од 1.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од 20.03.2023. године до исплате и да јој накнади трошкове парничног поступка, као неоснован. Ставом другим изреке, одлучено је да став други изреке остаје неизмењен. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Против праавноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужилце.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног обештећења тужилци за неимовинску штету која јој је изазвана повредом права на суђење у разумном року, на основу правноснажног решења Привредног суда у Нишу Р4 Ст 1758/2022 од 26.09.2022. године. Побијана одлука донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а указивање тужилце на погрешну примену материјалног права није од утицаја, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије тужилце, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 468. став 1. и 479. став 6. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року ("Службени гласник РС" бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева у поступку пред судом, сходно се примењују одредбе о споровима

мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак. На основу става 3. те одредбе закона, ревизија није дозвољена.

Споровима мале вредности сматрају се, на основу одредбе члана 468.став 1. Закона о парничном поступку, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у поступку по тужби за новчано обештећење у ком је, на основу одредбе члана 27.став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужиље недозвољена. Преиначење првостепене пресуде није од утицаја на дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку која регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. Закона о парничном поступку).

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија  
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**